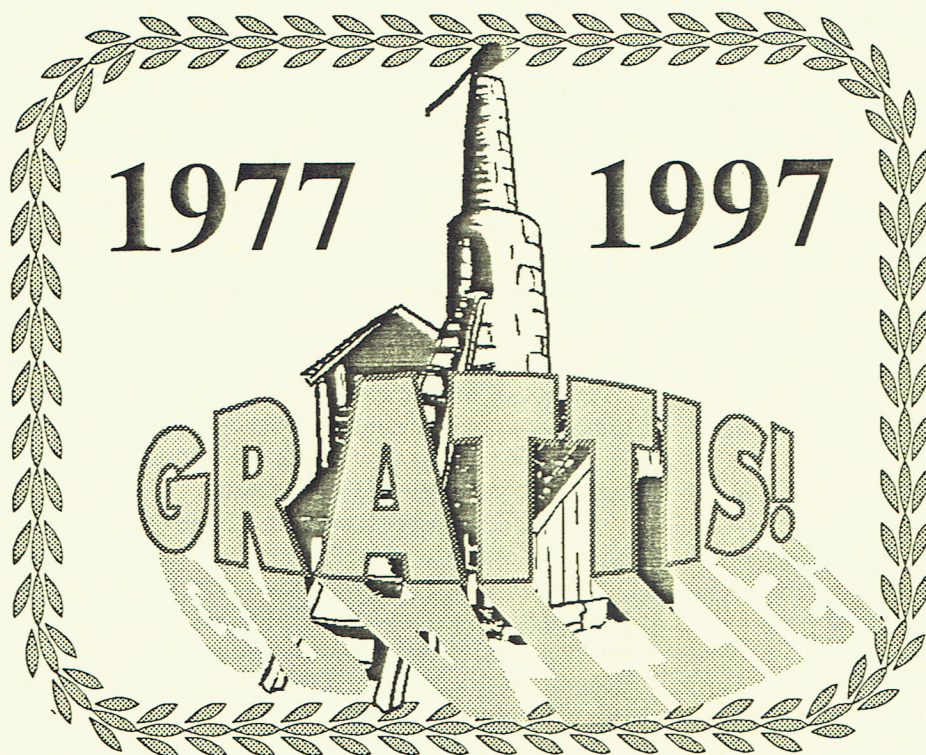

LÖA - Bladet

LOKALNYHETER FRÅN LÖABYGDEN

NR 1 1997

20 aktiva år med Löabygdens Hembygdsförening

Löabygdens Hembygdsförening bildades den 7 april 1977. Det är således dags för ett 20-årsjubileum i år. Om detta kommer att medföra något firande eller festligheter av något slag har inte beslutats ännu. Men något litet hurra blir det väl förmodligen framåt sommaren. Löa-Bladet uppvaktar härmed genom att bota-nisera lite grand i protokoll och verksamhetsberättelser från föreningens 20 aktiva år.

Det var idéerna om att göra Löa Hytta till spelplats för ett bygdespel, som var den främsta orsaken till att Hembygdsföreningen bildades. Det var en interimstyrelse, bestående av Erik Ardesjö, Carl-Eric Persson och Lars Åby, som kallade till det första mötet i april för att höra om det fanns något intresse för ett hyttspel i byn.

Det fanns det. Redan samma sommar uppfördes Drevölsnatten för första gången med manus av Helmer Linderholm och i

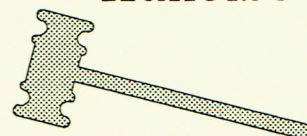
regi av Kristina Ranå. Det blev succé. Spelet uppfördes sex dagar i juni och till de 250 iordningställda sittplatserna såldes i genomsnitt 269 biljetter per föreställning enligt interimstyrelsens första verksamhetsberättelse.

Delar av spelet uppfördes sedan på midsommaraftonen i Guldsmidshyttan och vid Gruvans Dag i Stråssa.

Hembygdsföreningens syfte var dock

(Forts. sid 3)

Kallelse

*Löabygdens
Hembygdsförening*

ÅRSMÖTE

Söndagen den 23 mars
kl.18.00

i Löa Bygdegård. Utdelning av årets stipendier ur

Erik Ardesjö
Minnesfond.

Kaffe och ostfralla.

Välkomna!

Kommundelsträff

Den som vill säga några väl valda ord till kommunens politiker kan passa på

**onsdagen den 26 mars
kl 19-21**

Då hålls en kommunalsträff

i Löa Bygdegård

och alla är alltså välkomna att träffa dem som har att ordna och ställa för kommunens invånare. Den som redan nu har förslag på någon särskild fråga som bör tas upp under kvällen uppmanas att ringa Gunnel Åberg på kommunen 0581-810 30.

Kommunalt kaffe utlovas även.

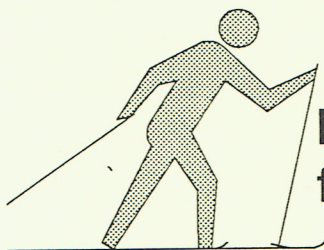
Vårvinter

Vad ska man säga om denna vinter? Vädret har knappast varit vintrigt. Visserligen var det vitt över jul och nyår, även om tomten fick lov att ha hjul på släden. Men sedan regnade det ju bort och marken har i stort sett förblivit bar. Rapporterna har talat om ganska mycket snö i både Norrland och Småland, men här mittemellan har kylan mest varierat med regn. Mörkt och trist har det varit, men kylan har också gett härlig glans och skridskoåkare har haft många högtidsstunder på Norr- eller Sörsjön. Därtill har väl en och annan rygg enbart varit glad åt att snöskoveln fått stå överksam mest hela vintern.

Med erfarenhet från förr vet vi ju också att kung Bore kan driva gäck med oss ännu ett tag. Snön kan komma i maj. Men hur det än blir går vi ändå mot den där härliga tiden då morgnarna är ljusa, fåglarna sjunger och rabatterna knoppas.

Löa-Bladet önskar eder alla en fröjdefull påsk och härlig vår!

9 mars 1997

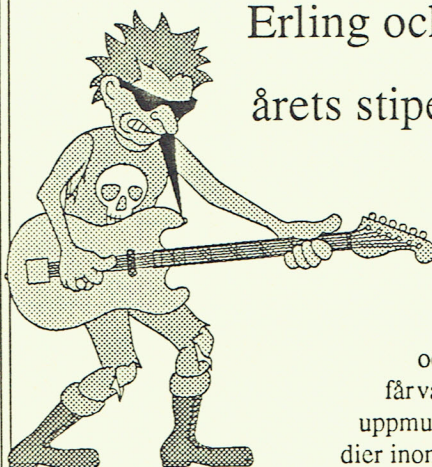

I tjejejs spår för trevlig motion

Skidåkning har det ju inte kunnat bli mycket av denna vinter i Löa. Det hindrar dock inte att en trupp tappra löatjejejs genomförde årets TjejeVasa med bravur. Ing-Marie Larsson, Eva Persson och Birgitta Söderlöf samt Britta Siipo från Vasselhyttan genomförde alla tremilafärden på under fyra timmar.

– Det var jättefint, berättar Ing-Marie, väl ordnat och härlig stämning. Föret var hyggligt och spåren höll nästan hela vägen. Fast de sista två kilometrarna före målet i Mora, var de så isigt att man inte fick fäste vare sig med skidor eller stavar. Då hade det nog gått fortare om jag tagit av mig skidorna och gått.

Men Ing-Marie tog sig förstås i mål med skidorna på och säger att hon absolut ska anmäla sig till nästa år igen. Det ska hon nog inte bli ensam om.

Erling och John årets stipendiater

Två framåt Löa-ungdomar tilldelas årets stipendier ur Erik Ardesjös minnesfond.

Det är Erling Åby och John Ericsson som får vardera 1250 kronor som uppmuntran för fortsatta studier inom kulturområdet.

Erling är en mångsysslare. Han studerar för närvarande sin sista termin på det naturvetenskapliga programmet på Dans- och idrottsgymnasiet i Lindesberg.

Erling har dansat i många uppvisningsprogram efter att ha studerat för Bii Haenflein och Nona Bellova.

Kampspor

Dessutom är han intresserad av många olika sporter; kampspor, skidor, simning med hopp, Tai-Chi med mera.

Han har tidigare varit ledare för klättringen på den så kallade klätterväggen vid Lindeskolan.

Musik är ett annat stort intresse, och Erling har bland annat synts som discjockey i Löa.

Han, liksom John Ericsson, ansågs av hembygdsföreningens styrelse, Lillemor Ardesjö (som deltog i mötet som representant för Ardesjöfamiljen) och hyttelagets representant Carl-Eric Persson att vara värdiga mottagare av årets stipendier ur minnesfonden.

Vill leva på musik

John går andra året på gymnasiets musik-estetiska program på Lindeskolan. Han har elgitarr som huvudinstrument och piano som bruksinstrument.

Johns stora intresse är förstås musik. Han drömmer om att vidareutbilda sig på musikhögskola framöver och därefter tjäna sitt levebröd på musiken.

Naturligtvis tar övandet den största delen av fritiden. Bland annat har den begåvade Löakillen komponerat egna låtar.

Stipendierna kommer att delas ut i samband med Hembygdssföreningens årsmöte. Det är nu tio år kvar av minnesfondens verksamhet. År 2006 blir sista gången medel delas ut från Erik Ardesjös minnesfond.

LÖA-BLADET

En tidning för Löa med omnejd.

Utgiven av Löabygdens Hembygdssförening med bidrag från LUM och Löa Skola.

Redaktion: Margareta Gustafsson, Uddnäs, tel: 301 20

Stina Gottliebsson, Petters, tel: 302 55

Maria Lindstedt, Fredensberg, tel: 300 64

Datadisketter på plats i utbyggt byarkiv

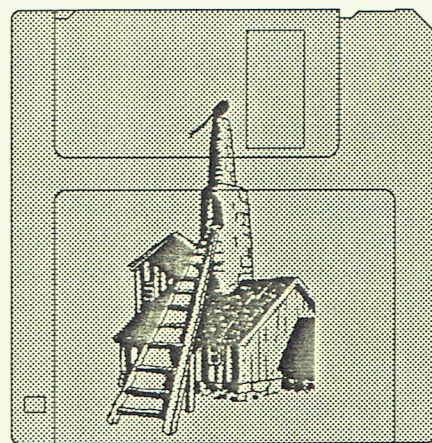
Nu finns det plats i Lööa Byarkiv. Utbyggnaden är i stort sett klar. Arkivet har förlängts med ett nytt läsrum på ca 10 m² och får därmed plats för nya arkivhyllor i det gamla läsrummet. Med detta får arkivet också en egen ingång via en av det gamla kolhusets dörrar.

Arkivfogden Ulf Johansson är nöjd. Nu är utrymmesbehovet fyllt för många år framöver. Adolf Lindgrens Stiftelse, Logen Lööa Välgång, Lööa-Vasselhyttans Svinavelsförening, Hyttelaget, Revysektionen och Åke Eriksson har med sina bidrag tillsammans med Hembygdsföreningens egen finansiering gjort utbyggnaden möjlig. Den viktiga ventilationen blev förstås något dyrare än beräknat, men Hyttelaget har lovat att ställa ytterligare medel till förfogande för utvändigt isolering och en ny arkivhylla.

Ove Ringvall och Göran Lindström från Stråssa har ALU-arbetat med arkivet och även sågen sedan oktober. Ove Sandström deltar numera också i detta ALU-projekt och Ulf Johansson har i vanlig ordning lagt ner massor av ideellt arbete under hela tiden.

Det lär väl bli något tillfälle för Lööaborna framöver att komma och se på det nya och ta del av allt intressant bygdematerial som nu finns här. Nyinkommet till arkivet är allt det underlag som Edvard Matz hade när han skrev manuset till Ramsbergsboken. Här finns alltså tidningsklipp, protokoll, nerteckningar och handlingar av olika slag sorterade på olika byar i församlingen. Edvard Matz har skänkt allt materialet till arkivet.

En annan nyhet är att Lööa Hyttelags protokoll under åren 1840-1878 nu finns renskrivna och därmed betydligt mer lättlästa, än om man ska sitta och försöka tyda den gamla handskriften i originalböckerna. Ewy Westlund, Torpa, och Anita Andersson, Vasselhyttan, har gjort renskriften som ALU-arbete och Ulf Johansson har

även här lagt ner massor av tid på att hjälpa till att tyda den inte alltid lättbegripliga handskriften. Nu finns alltså de äldsta protokollen prydligt utskrivna i en pärm och därtill även på en datadiskett, vilket säkert kommande hembygdsforskare kommer att tacka särskilt för.

Även Ramsbergs sockenstämma har nåtts av den moderna tekniken. Protokollen 1698-1817, som Hembygdsföreningen köpte in kopior av häromåret, är nu översatta och renskrivna av Sven Josefsson i Lindesberg. Och Masugnen i Linde har hjälpt till att få över protokollen på data också.

Det kunde de gamla bergsmännen och sockenmännen knappast tänka sig när de satt där på sina stämmor en gång!

Ny promenadväg har börjat röjas

En bro som aldrig har funnits och en gjord promenadstig över hyttans mark i Lööa. Nej, sådant går inte för sig på kulturminnesmärkt område. Länsantikvarieämbetet satte stopp för Hembygdsföreningens och Hyttelagets ursprungliga planer på en promenadstig runt sågen, hyttan och kvarnen.

Men det betyder inte att promenadplanerna är helt skrinlagda. Tvärtom, en stig håller på att röjas på andra sidan ån och en trevlig promenadslänga ska det bli ändå, även om den får dras lite annorlunda än vad man från början tänkt.

En bro strax söder om sågen får alltså inte byggas, utan promenerarna får, efter att de besett sågen, gå tillbaka genom

råstugan och sedan över spängerna bakom hyttkontoret. De ligger egentligen på Åbys mark, men Lasse har välvilligt gått med på att det sätts upp ett räcke på de små broarna och att en promenadstig röjs på Åbys sida av ån fram till kvarnen.

ALU-arbetarna har redan röjt en del busk och sly och mer markberedning får det väl bli när tjälen släppt. Man kan redan nu se att det här kan bli en riktigt charmig promenadväg, som bland annat ger en helt ny vy över hyttan och kvarnen.

Annorlunda granar

Vi hittade en källare och ett gammalt slakteri, som vi aldrig lagt märke till förut när vi provgick tillsammans med Ulf Johansson höromdagen. En hel del skrot har väl också dolts av snären, men intressantast var klungorna av annorlunda granar. Vi gissar att det är något som Örjan Åby planterat en gång och kan hembygds-

promenaden förenas med en liten biologisk exkursion blir den väl inte sämre.

Bra bänktips efterlyses!

Någon möjlighet att sitta ner och vandra på promenadbenet ett tag ska det också bli, men Ulf Johansson vill helst inte ha sådana där bänkar och bord av modernt rastplatssnitt.

– Jag tycker att det ska vara något som passar bättre i sådan här gammal miljö, säger Ulf, den som har en bra idé om hur sådana bänkar ska se ut kan väl höra av sig.

Den som vet var man får tag i ca 50 meter kätting får också gärna höra av sig. Den behövs till timmeruppfordringsbanan till sågen, som nu kommit på plats och återgett sågen mer av sitt ursprungliga utseende. Därför är räcket också gjort av ohylvat virke och hässjestörrar som det var förr. Banan ska tjäras sedan när vädet tillåter.

För utveckling, gemenskap och glädje

20 aktiva år. (Forts från sid 1)

inte bara teater. Redan första sommaren påbörjades en inventering av kulturhistoriskt intressanta ting i bygden och vid ett möte i november samma år bildades sex sektioner med uppgift "att söka bevara och dokumentera det som ur kulturhistorisk synpunkt kan vara av intresse för föreningen och bygdens folk." Vid det mötet fick föreningen också sin första ordinarie styrelse bestående av Erik Ardesjö, Roland Lager och Barbro Gerdtsson och man började också diskutera möjligheterna att restaurera den gamla sågen.

Cirklar och utflykter

1978 blev ett aktivt år för Löabygdens Hembygdsförening med möten och utflykter och studiebesök av allehanda slag. En cirkel i hembygdskännedom genomfördes under ledning av Helmer Linderholm. Styrelsen är i verksamhetsberättelsen dock lite ledsen över att inte fler var intresserade av att delta.

Drevölsnatten återkom med sju föreställningar i hyttan. Dock var vädret dåligt och publiktrycket inte så stort som året innan, varför de ekonomiska kalkylerna inte riktigt höll. Året därpå gick både Lindesbergs och Ljusnarsbergs kommuner in med förlustgarantier för spelet och Hembygdsföreningens verksamhet utökades undan för undan genom åren.

Samordning

På initiativ av Hyttelaget bildades på hösten 1979 den s k samordningsgruppen inom hembygdsföreningen i syfte att samordna det fortsatta arbetet med att bevara de kulturhistoriskt intressanta byggnaderna och miljöerna i Löa. I gruppen skulle då finnas representanter inte bara för Löa Hyttelag och Hembygdsföreningen, sågen, kvarnen och byalagen i Löa, utan också för Lindesbergs kulturnämnd, Örebro läns museum, Örebro läns Hembygdsförbund, länsantikvarien m fl.

Hembygdsföreningen samlar också på sig allt fler bilder och dokument av olika slag och önskemålet om att få till stånd ett eget arkiv i byn blir allt starkare.

Årsskrift och julmarknad

Från 1981 noterar vi att årsskriften Löabygden kom ut med sitt första nummer och att hembygdsföreningen ordnade den

första julmarknaden i Godtemplarlokalen på första advent.

Sol-Lisa av Roland Bågenhammar avlöste Drevölsnatten i hyttan sommaren 1982. Då fick föreningen också i gång Kölsjöprojektet, en undersökning av lämningar efter tidig järnhantering i Kölsjöområdet och kring Löabygden. Projektet kunde genomföras med hjälp av ett AMS-bidrag på 175 000 kronor.

Utgrävningar görs också vid Juteboda och senare visar analyser enligt c-14 metoden att den hytta som fanns där var igång 1370. Sedan den utgrävda hyttan undersökts lades den igen under sommaren 1985.

Arkivet invigs av hövding

I början av 1985 stod det klart att insamlade medel skulle räcka till det efterlängta arkivet. 51 000 kr fanns i fonden och byggkostnaderna stannade sedan på 50 988 kr enligt det årets verksamhetsberättelse. Arkivet invigdes av landshövding Elwy Olsson i augusti. Då hade också hytta, kvarn och såg fått en stor upprustning med bidrag från Riksantikvarieämbetet m fl.

Så rullar Hembygdsföreningens verksamhet på och småningom har väl ett ganska fast mönster för årets aktiviteter utvecklats med hembygdsdagarna i början av juli och julmarknaden första advent som höjdpunkter och årsmöte, valborgsfirande, kyrkvandring och lucia däremellan. Den första spelmansstämman vid hyttan anordnades 1983.

Minnesfond

Löa-Bladet kom ut med sina första fyra nummer 1986 och det året delades också de första stipendierna ut ur Erik Ardesjös minnesfond. Fonden bildades på initiativ av anhöriga till Erik Ardesjö, som omkom i en trafikolycka hösten 1984. Istället för blommor vid begravningen uppmanades till bidrag till fonden, som också fick ett tillskott följande sommar då en extra föreställning av Sol-Lisa gavs till förmån för Erik Ardesjös minnesfond. De första stipendierna var Ulrika Ericsson och Magnus Krantz.

Lasse-Maja tog plats i hyttan efter Sol-Lisa och Edvard Matz frejdiga och musikfyllda lustspel om tjuven i kvinnokläder förnöjde hyttbesökarna under åren 1986 till 1989, men därefter avtog teaterintresset i byn och något mer hyttspel har

inte kommit till stånd. I stället har Hembygdsdagarna i juli utökats med laxfiske i kvarndammen, hemslöjdsmarknad i kvarnen, bollrace i ån mm.

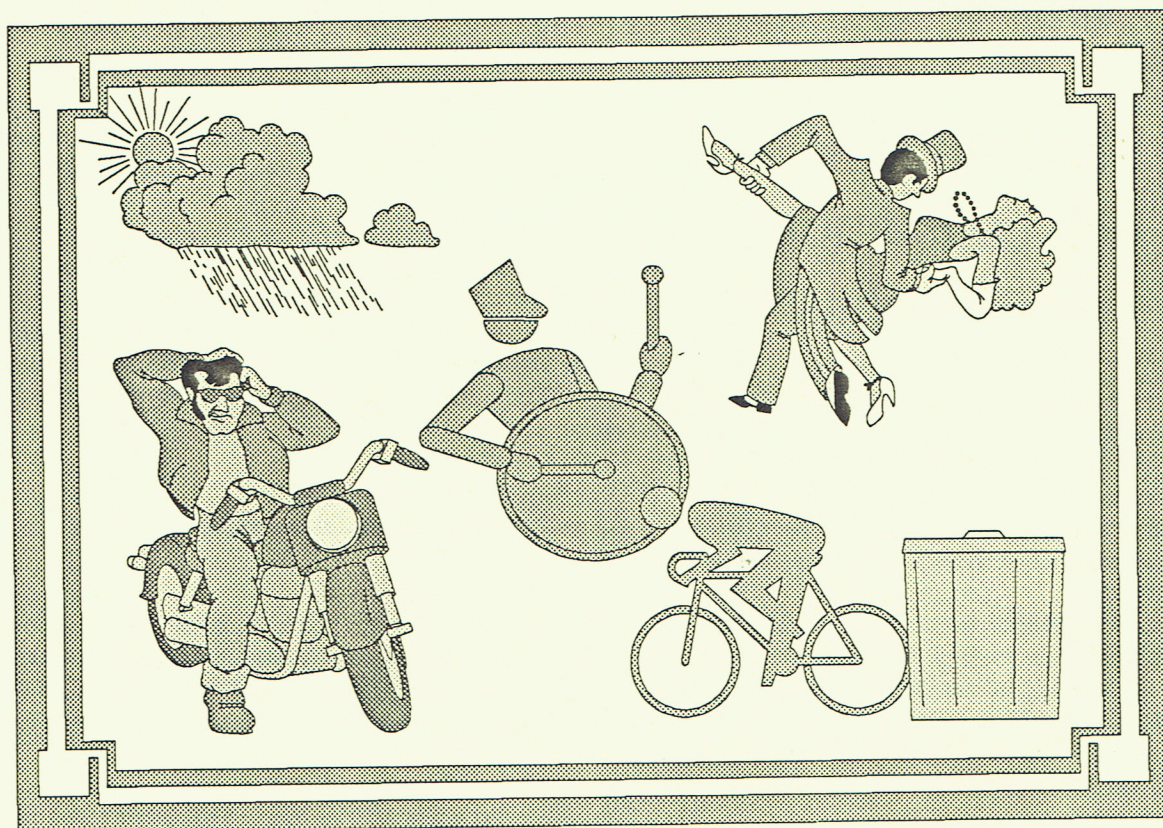
De som mer aktivt deltagit i Hembygdsföreningens arbete vet att det ofta känns lite motigt och trögt att få fart på aktiviteterna, att hitta på nya saker att locka med och att få människor att ställa upp och engagera sig. Men 20 års samlad dokumentation ger ändå vid handen att bra mycket har hänt under dessa år och att Löabygdens Hembygdsförening haft en stor betydelse för utveckling, gemenskap och glädje i byn. Förhoppningen är att 20-åringen må leva i många år till och att flera frivilligt vill ägna en del av sin kraft till föreningens arbete.

Medlemsavgiften, tack!

Vi gör som vanligt. Ni som får Löa-Bladet hemskickat i kuvert använder lämpligen bifogade inbetalningskort för att betala medlemsavgiften 1997 i Löabygdens Hembygdsförening. Löabor kan antingen betala per postgiro eller invänta föreningens ordsombud, som kommer någon gång efter årsmötet och ber om kontant betalning. Så kan ni få er en trevlig liten pratstund samtidigt. I enlighet med årsmötets beslut är medlemsavgiften för 1997 oförändrat 50 kr per person och 125 kr för familjekort. Familjekortet gäller för tre eller flera medlemmar varav högst två är över 18 år.

Förevigad Löafestkväll på Lisa Lagers akvarell

Vad förknippar man med Löa om intehyttan, det levande föreningslivet och Löafesten?

En av de Löabor som har många minnen från Löafesten är Lisa Lager, konstnären som bor mitt i byn. Kanske har ni sett hennes efterlysning av anekdoter från Löafesten som hon affischerat om vid affären?

Hon har fått in mängder av uppgifter om händelser kring detta traditionsrika arrangemang.

På 40-talet gick man i ett tåg iklädd nationaldräkt och med flaggor från missionshuset till festplatsen, vet Lisa. Det har hon förevigat på sin tavla, liksom en gammal cykelparkering som fanns på högra sidan av entrén.

– Jag har läst en del protokoll från 30-40-50 och 60-talet och pratat med äldre människor i byn för att få reda på lite om traditionerna kring festen, berättar Lisa.

Hon blandar sedan dessa händelser från förr med det nutida festarrangemanget på sin tavla.

På Löafesten dyker raggarna upp, till synes från ingenstans (var håller de till resten av året?).

Det måste förstås få plats på tavlan.

– Jag har ritat en Buick-bil med raggare runt omkring. De trampar i koskit, står och pinkar och fastnar i taggtråden kring festplatsen, berättar Lisa.

Dansbaneglid

Genom gamla protokoll och inköpskvitton har hon bland annat fått veta att man vid ett tillfälle köpte två kilo dansbaneglid som kom med tåg till Rällså station. Även detta finns förevigat på tavlan genom ett cykelbud som kör in på festplatsen med glid-kartongen.

Långmjölk och smörgås serverades årligen innan korven slog igenom. Det kan ses på Lisas tavla.

Dessutom finns Birgitta Carlssons sop-tunna med! Detta på grund av att pankabesökare plankade in på festplatsen med tunnan som trappstege.

En friluftsteater framförde Hennes lilla majestät på en tillfällig scen under en

Löafest. Erik Ardesjö hade forslat hit cementklumpar som man lade brädor över för att få provisoriska bänkar att sitta på.

Letar orosmoln

Guldsmedshyttans musikkår var ett givet inslag på Löafesten. Därför har Lisa letat bilder på dem i bibliotekets arkiv i Lindesberg för att måla av på sin jätteakvarell.

Pär Ericsson finns också med på bilden. Han står vid entrén och räknar på fingrarna för att se om arrangemanget går ihop sig ekonomiskt. Festgeneral Anders Ericsson står och spejar efter orosmoln på himlen (han är ju alltid orolig över vädret på Löafesten)...

Ja, det är som ni förstår en innehållsrik tavla. Ännu finns plats för några detaljer uppe på själva festplatsen om det nu är någon som har några minnen att dela med sig av. Ring i så fall Lisa på tel. 30277 snarast möjligt.

Vad som ska hända med tavlan är inte klart. Den är i alla fall till salu.

– Jag hoppas förstås att den ska få stanna i Löa, säger Lisa.

Ett annat alternativ är att låta trycka upp reproduktioner.

– Men det är ett stort ekonomiskt risktagande, så ska jag göra det måste jag ha tillräckligt många beställningar för att veta att det går ihop ekonomiskt, slutar Löa-Lisa.

Masters kvinna

Telefonkiosk och taxistation i missionshuset?

Minns ni mig, moster som flyttade till Löa i höstas för att börja ett nytt liv på gamla dar?

Nu sitter jag här i det gamla missionshuset bland mina vanda möbler, mina böcker, mitt linne och porslin och olika apparater och samma katt. Så inomhus är förändringen inte stor. Målningarna är på plats, men en del småtavlor saknar ännu krokar att hänga upp sig på.

Det var jobbigast med böckerna, fast där fick jag hjälp av en bibliotekarie. Tyvärr var hon mycket för att sortera bort söndriga exemplar och vad jag inte kan förlåta henne är att jag nu måste sakna min sons gamla skolatlas, precis densamma som jag själv hade i småskolan på 1800-talet och som var så tydlig och bra hjälp vid korsordslösning.

Åutsikt

Det är utomhus som förändringens vindar blåser. Visserligen har jag även nu utsikt över en å men till skillnad mot Edvard P bor jag först i och med denna flytt vid en landsväg eller egentligen två, en huvudväg och en mindre. Trafiken är tät och bullrande, det stör mig inte och en fördel är att katten är livrädd för oljud så jag hoppas vara förskonad från att hitta honom överkörd.

Ängelsberg, min förra hemort, är visserligen en glesbygd, men i början av seklet hade man där drabbats av en berömd stockholmsarkitekt som ritade villor med torn och tinnar. Löa verkar mera landsbygd med byggnader i sörgårdsstil.

Goda grannar

Löaborna tycks inte ha något emot "invandrare." Goda grannar har jag och det är det bästa som finns. Jag tänker på den unga frun som varit sjuk länge och när en väninna frågade hur hon klarat sig under den tiden, svarade hon:

– Jo det har gått så bra. Min man har varit så snäll och hjälpsam, nästan som en granne.

Och här är alla hjälpsamma, inte bara släkten utan husvärdarna (av dom fick jag t o m julklapp, på många ställen har jag bott

men aldrig förr blivit så glatt överraskad), handelsmannen och hans medhjälpare, brevberaren och sköterskan som kommer och tar mina prover, så jag slipper åka in till vårdcentralen, m fl.

Så snart någon besöker mig får jag anledning att tacka. Det har blivit så att jag nästan skyggar för det lilla ordet TACK. Jag är inte otacksam, men ibland önskar jag att jag kunde säga som min pappa, när min bror inte kom ihåg förrän på eftermiddagen att det var pappas födelsedag. Då utspann sig följande samtal.

Bror Olle: Jag har inte sagt Har den äran men det förstår du väl att jag gratulerar?

Pappa Georg: Mmm!

Olle: Varför tackar du inte då?

Pappa: Det förstår du väl för fan att jag är tacksam!

Plus för värdshus

Ett verkligt plus för orten är att här finns ett värdshus inom räckhåll. När det börjar våras och mina bilburna vänner strömmar till (näja, men några kommer alltid och jag har ju en ny hytta att visa dom) behöver dom inte ta matkorgen med sig. Jag bjuder till lunch på Älgen.

Men det är inte alla gånger jag blir glad när det ringer på min dörr, särskilt inte om det inträffar sent en lördag- eller söndagkväll. Då är det ingen löabo som står utanför utan en figur som vill låna min telefon för att ringa efter en taxi. Första gången det hände blev jag rent rädd. Det var oväder, så ringaren såg föga presentabel ut. Här hade jag ju ett tillfälle att själv vara hjälpsam men jag tänkte på allt man hört om vad som hänt ensamma kvinnor som släppt in okända och skrek: Jag törs inte släppa in dej! och slog dörren i lås.

Jag har annars inte varit van att behöva låsa om mig. En flicka som ville ringa till sin pojkvän och en pojke som ville tala med sin mamma har jag dock hjälpt.

Men mest förvånad blev jag då en yngling i sina bästa år ringde på och frågade om jag hade bil, han såg en i carporten utanför. Det var inte min, men jag undrade faktiskt varför han sökte en bil.

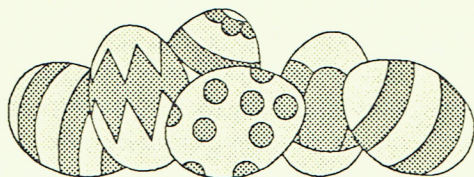
– Jag vill ha skjuts hem annars måste jag gå!, sa han.

Jag tittade på hans långa och förmodligen starka ben och tyckte inte alls synd om honom. Fast hans hem låg i Torpa.

Så fortskrider mitt liv i Löa. Jag har upplevt senhösten och vintern här. Nu ser jag fram emot en lång vår en lagom varm sommar, augustimånsken och en färgsprakande september.

Moster

Äggsexa för pensionärer

Den 20 mars klockan 14 har Löa-Storåbygdens SPF sitt nästa möte i lokalen i Löa. Äggsexa står troligen på programmet.

Föreningen, som förlägger de flesta mötena i Löa bygdegård, har ett 60-tal medlemmar. Möten har SPF varje månad

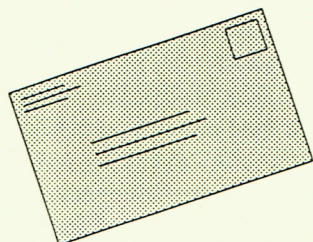
med undantag för sommaren.

Evert Omlin är ordförande, Kerstin Omlin är sekreterare, kassör är Britta Ramström. Vice sekreterare är Ragnar Orrvik, vice sekreterare är Svea Forsberg. Gunnar Persson är suppleant liksom Greta Andersson. Karl Bogland och Aina Rydholm är revisorer.

Ett brev fyllt med kramar

Det kom ett brev till Löa-Bladet med en undran om det går an att skicka kramar och tack till alla snälla löabor via bladet. Det gör det naturligtvis och vi förmedlar så gärna följande hälsning från Britt-Marie Johnsson och dottern Weronica.

Den 27 april har vi bott i Löa ett år. Det har varit ett jättefint år och vi vill på det här sättet skicka kramar och tack.

Vår första kram sänder vi till våra första hyresvärdar Yvonne, Peter, Emilie och Oskar Elisson. Ni gjorde vår första tid här mycket fin för oss. När vi kom då på våren trodde jag att jag skulle orka vad som helst, men tyvärr fick Peter rätt i att det ändå blev lite tufft utan bil. Jag saknar stugan och kommer nog tillbaka när jag blir pensionär.

Nästa kram går till våra nya hyresvärdar i missionshuset. Ni har varit jätterara ni också och vi trivs bra även här.

Kram nummer 3 går till Micke i affärn med personal. Tack för visat förtroende, all hjälp och service.

Grannar och vänner och alla vi lärt känna i Löa ska också ha kramar.

Sist men inte minst: Tack snälla Ulrica och alla andra på Löa skola. Jag kan inte med ord beskriva hur tacksam jag är för tiden Weronica varit hos er. Det är bara synd att vi inte flyttade hit tidigare.

Jag kunde inte drömma om att det fanns så många underbara människor på en så liten plats. Ni har alla verkligen fått oss att trivas!

Jag studerar på Lindeskolan, det är tufft på många sätt. Man får väl hoppas att studierna leder någon vart och jag väljer hellre detta än att gå arbetslös. Men på måndagar och alla skollov är jag ledig och har alltså tid att rycka in om någon behöver hjälp med någonting. Jag har jobbat flera år med städning bland annat. Jag har ingen bil, så jag kan inte ta mig alltför långt bort. Men snart blir det väl dags att plocka fram cykeln igen. Hör gärna av er på tel 30305.

Många kramar och tack till alla i Löa!
Britt-Marie och Weronica

– Vi drömde om en sommarstuga, berättar Britt-Marie, när Löa-Bladet nyfiket frågar om varför hon flyttade till Löa, och när jag såg en annons om att hyra det lilla huset vid Peter och Yvonne Elisson, så ringde jag på det.

Britt-Marie och Weronica åkte och tittade och sedan tog det inte många timmar förrän de bestämt sig för att stanna för gott och lämna lägenheten i Lindesberg.

– Jag fick så fin kontakt med Peter och Yvonne på en gång och de talade så väl om Löa och om skolan och om allt här, så jag kände att det måste vara rätt.

– Och när allt var klart sedan och jag satt den första april morgonen och drack kaffe på verandan och tittade ut över sjön, då kände jag att jag verkligen kunde andas igen. Det var så fint.

Britt-Marie hade drabbats av astma några år tidigare och hade haft det mycket besvärligt innan hon flyttade hit.

– Jag var så sjuk, så jag fick lov att åka in till akuten en gång i veckan nästan. Men, tänk, sedan vi flyttade till Löa har jag inte haft ett enda astmaanfall. Jag får förstås ta mina mediciner fortfarande, men jag tror att jag kommer att kunna sluta med dem också.

I längden blev det ändå lite tufft för Weronica och Britt-Marie att cykla bortifrån Rällså och fram till skolan resp. Lindesbergsbussen och nu har de istället flyttat in i en lägenhet i Missionshuset.

– Det ligger ju perfekt till när man inte har någon bil och både vi och katterna Katman och Nisse trivs jättebra här också, säger Britt-Marie och konstaterar som så många före henne: Löa är en fantastisk by!

Barntillgången god Det kan bli trångt i skolan framöver

Styrelsen för Löa Skola har beslutat att en framtidsgrupp ska titta på hur verksamheten kan se ut fram till 1999. Bengt Sundvall, Ulrica Wiborg-Carlsson och Liil Persson är hittills utsedda. De faktorer man framför allt har att ta hänsyn till är fler elever och lägre bidrag per barn och elev.

Det kommer att bli trångt i skolan redan om ett par år. Så här ser prognosen för antalet elever ut nu:

läsåar	antal barn
97/98	45
98/99	56
00/01	62
01/02	62

Både Ljusnarsbergs och Lindesbergs kommuner har ekonomiska problem och skolan får räkna med att klara verksamheterna på mindre pengar per barn än idag.

Ett förslag till nytt bidragssystem till de kooperativa daghemmen togs nyligen av barn- och utbildningsnämnden i Lindesberg. Det innebär väsentligt mindre pengar än vad de får idag. Kooperativen överväger att överklaga beslutet. I socialtjänstlagen finns en paragraf som talar om att de privata och kooperativa daghemmen ska ha likvärdiga förutsättningar i jämförelse med de kommunala. Så blir det inte om det nya bidragssystemet genomförs.

Ljusnarsbergs kommun har aviserat att man där inte kommer att tillåta några nya barn att få sin barnomsorg i någon annan kommun - som till exempel på Trollebo i Löa.

Skolpengssystemet är ständigt utsatt för förändringar. Nu är det ju inte längre säkert att skolpengen ska vara 75% av vad en elev i den kommunala skolan kostar. Varje fristående skola ska själv förhandla med sin kommun. Fast någon stor anledning att befara att skolpengen blir lägre än 75% har man inte i Löa skola.

Sportklubbifest på långfredagen

Sedvanlig sportklubbifest blir det på Långfredagen i lokalen.

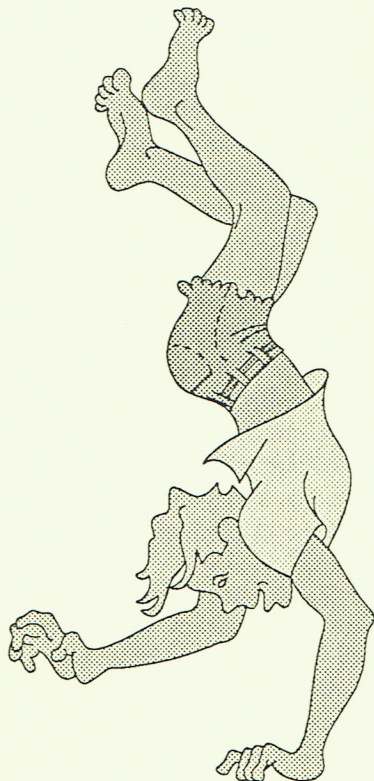
Sportklubben har sitt årsmöte först tisdag 11 mars och har vid tryckningen av Löabladet inte detaljerna klara för festen.

Klart är dock att festen blir av och att maten ska bestå av en påskbuffé.

Lars Arvidsson i sportklubbens styrelse kan också berätta att ett av klubbens mest lyckade arrangemang denna vinter har varit skridsko- och hockeyskolan vid planen.

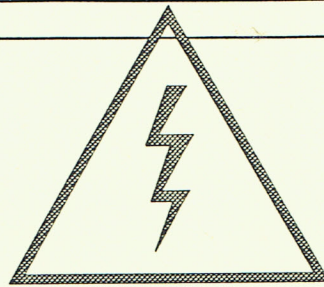
– Det har samlat minst 30 barn, berättar han. Ledare har Per och Daniel Gunnarsson varit.

– Visst blev det ett något snöpligt slut när värmen så tidigt gjorde slut på isen, men några träffar hann de allt ha, säger Lars.

Skolbarnen ordnar teaterföreställning

Den 20 mars kommer barnen i Löa skola att ha teaterföreställning i lokalen. Ni minns väl förra årets cirkussuccé? Vad har de hittat på den här gången?

Kraften åter till Löa

Det är gott om vatten i Sandsjön och Kölsjön och Kjell Ström på VB-Energi rapporterar att Kraftstationen i Löa körs för fullt igen.

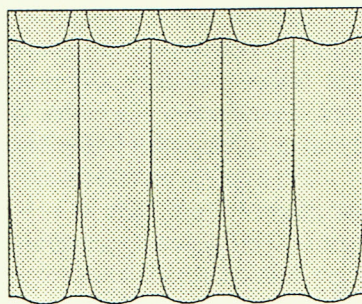
I mitten av december drabbades kraftstationen av en kortslutning och en generator brann upp. Och sedan tog det nästan två månader innan stationen kunde tas i bruk igen.

– Vi fick lov att forsla iväg generatören och få den omlindad, berättar Kjell Ström. Bara det var en affär på ca 500 000 kr och därtill kommer ett produktionsbortfall på 5 500 kr om dagen.

Små vattenkraftverk har uppenbarligen sitt värde!

VB-energi hade gärna behållit mer vatten i dammen under haveritiden, men för att inte skapa svårigheter för det kraftverk som finns i bröderna Jernbergs gamla träullsfabrik, och som nu ägs av Björn Kindstrand, fick en del vatten ändå ledas förbi i spillvattenfåran.

Kraftverket i sågen är också i gång efter en del bekymmer. Benny Lildholt har jobbet som dammvakt och kraftverksskötare där nu.

Ny lokalridå

En ny sammetsridå, som bättre matchar gardinerna, kommer att sättas upp under våren i Löa Bygdegård.

Styrelsen söker också efter ett nytt - inte alltför dyrbart - värme och ventilationssystem. Hälsovårdsmyndigheterna är inte nöjda med det nuvarande. Det är inte bra för allergiker.

Ny ordförande för unga mödrar

Skönviksbon Maria Jansson valdes till ny ordförande i LUM, Löa unga mammor, vid årsmötet, söndag 9 mars och Åse Gustavsson ny sekreterare i föreningen. (Om allt går enligt planerna vill säga, Löa-Bladet trycks samma dag som årsmötet hålls)

LUM kan se tillbaka på ett mycket aktivt år med lek- och pysseldagar i lokalen, skog- och naturträffar under ledning av Jessica Elisson, barngymnastik för barn två till sex år gamla med Jessica Eliss och Jessica Aronsson som ledare med mera.

Midsommarfirandet och julfesten är två av föreningens större arrangemang under året. Dessutom har man med stor framgång ordnat bytardagar där kläder, skönsportartiklar och leksaker bytt ägare mot en billig peng.

Föreningen har liksom tidigare haft en festkommitté som organiserat och fördelat arbetet med de olika evenemangen.

Ett av dessa var det disco som ordnades i höstas och som lockade inte mindre än 100 barn!

En nyhet inför 1997 blir att midsommarfirandet flyttar till idrottsplanen vid skolan. Detta för att få tillgång till bra parkeringsutrymmen och toaletter.

För övrigt skickar LUM fortfarande presenter och pengar till sitt fadderbarn Umfally i Gambia. Bland annat bekostas hans skolgång av Löaborna!

Vid affären finns en bössa där bidragen samlas in till Umfally.

Övriga styrelsen ser ut som följer:

Vice ordförande: Ann-Louise (Lojsan) Elvenäs, vice sekreterare Åsa Gunnarsson samt kassör Yvonne Axarp.

